

Αριθμός απόφασης 1059/2022

ΑΓ: 9653/2016

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 8ο Μονομελές

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Οκτωβρίου 2020, με δικαστή την Ελένη Βασιλοπούλου, Πρωτοδίκη Δ.Δ., και γραμματέα τη Βασιλική Τσολάκη, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την αγωγή με χρονολογία κατάθεσης 22-12-2016,

τ ω ν: 1)..... και 50) ....., οι οποίοι δεν παραστάθηκαν

κ α τ ά του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ.) με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ» (Ε.Φ.Κ.Α.) και, ήδη, «ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ» (e-Ε.Φ.Κ.Α.), που εκπροσωπείται από το Διοικητή του, ο οποίος δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο, αλλά, παραστάθηκε με δήλωση, κατ' άρθρο 133 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, του πληρεξουσίου δικηγόρου του, Αθανασίου Καραβέλα

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφτηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες, συνταξιούχοι του εναγόμενου νπδδ, και ήδη e-Ε.Φ.Κ.Α., ζητούν να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει, νομιμοτόκως από τότε που κάθε επιμέρους κονδύλι κατέστη απαιτητό, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ως αποζημίωση κατ' εφαρμογή των άρθρων 105-106 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (Εισ.Ν.Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164), σε καθέναν από αυτούς τα ειδικότερα αναφερόμενα στην κρινόμενη ποσά, τα οποία αντιστοιχούν στις περικοπές, που επιβλήθηκαν στην κύρια σύνταξή τους κατά το χρονικό διάστημα από 1-2-2013 έως 31-12-2016, κατ' εφαρμογή των οικείων διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012, οι οποίες, όπως προβάλλουν, αντίκεινται σε συνταγματικής και υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις.

2. Επειδή, οι ... (3ος), ... (4η), ... (9η), ... (11ος), ... (12ος), ... (13η), ... (16ος), ... (18η), ... (19η), ... (31η), ... (32η), ... (41ος), ... (45η) και ... (50ος) εκ των εναγόντων δεν νομιμοποίησαν τον υπογράφοντα το κρινόμενο δικόγραφο δικηγόρο, Απόστολο Παπακωνσταντίνου, με κάποιον από τους προβλεπόμενους στο άρθρο 30 του Κ.Δ.Δ. τρόπους, καθ' όσον δεν εμφανίστηκαν στο ακροατήριο για να εγκρίνουν την άσκηση της αγωγής, αν και είχαν κλητευθεί νόμιμα προς τούτο (βλ. το υπ' αριθ. ΚΑ 11194/15-4-2019 αποδεικτικό κλήσης της επιμελήτριας δικαστηρίων, Κωνσταντίνας Κατεργάρη), ούτε προσκόμισαν έγγραφα περί παροχής δικαστικής πληρεξουσιότητας (συμβολαιογραφική πράξη ή ιδιωτικό έγγραφο με βεβαίωση του γνήσιου της υπογραφής τους) προς τον ανωτέρω (ή άλλο) δικηγόρο. Συνεπώς, η κρινόμενη αγωγή, κατά την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί ως προς τους εν λόγω ενάγοντες, ως απαράδεκτη, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 27 παρ. 1, 28 παρ. 1 και 5 και 30 παρ. 1 και 2 του Κ.Δ.Δ.. Εξάλλου, οι λοιποί ενάγοντες, οι οποίοι νομιμοποίησαν με ιδιωτικά έγγραφα, θεωρημένα για τη γνησιότητα της υπογραφής τους από δημόσια αρχή, τον υπογράφοντα την αγωγή δικηγόρο, νομίμως ομοδικούν, σύμφωνα με το άρθρο 115 παρ. 1 και 3 του Κ.Δ.Δ., στηρίζοντας τις αξιώσεις τους σε όμοια κατά τα ουσιαστικά πραγματική και νομική βάση, η δε κρινόμενη αγωγή, ως προς αυτούς, έχοντας ασκηθεί εν γένει παραδεκτώς, πρέπει να εξεταστεί, περαιτέρω, κατ' ουσίαν.

3. Επειδή, εξάλλου, στο άρθρο 105 του Εισ.Ν.Α.Κ. ορίζονται τα εξής: «Για παράνομες πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση της δημόσιας εξουσίας που τους έχει ανατεθεί, το δημόσιο ενέχεται σε αποζημίωση, εκτός αν η πράξη ή η παράλειψη έγινε κατά παράβαση διατάξης που υπάρχει για χάρη του γενικού συμφέροντος. Μαζί με το δημόσιο ευθύνεται εις ολόκληρον και το υπαίτιο πρόσωπο, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για την ευθύνη των υπουργών.», στο δε άρθρο 106 αυτού ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις των δύο προηγούμενων άρθρων εφαρμόζονται και για την ευθύνη των δήμων, των κοινοτήτων ή των άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου από πράξεις ή παραλείψεις των οργάνων που βρίσκονται στην υπηρεσία τους.». Κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, για να στοιχειοθετηθεί ευθύνη του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. προς αποζημίωση λόγω πράξης ή παράλειψης των οργάνων τους κατά την άσκηση της ανατεθείσας σε αυτά δημόσιας εξουσίας, απαιτείται, μεταξύ άλλων, η πράξη ή παράλειψη να είναι παράνομη. Εξάλλου, δεδομένου ότι ο νομοθέτης είτε με νόμο είτε με διοικητική κανονιστική πράξη, που εκδίδεται κατ' εξουσιοδότηση νόμου, καθορίζει ο ίδιος τους όρους του αδικού, παρέπεται ότι δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να προκύψει ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση, κατ' εφαρμογή του άρθρου 105 του Εισ.Ν.Α.Κ., από την εκ μέρους της Πολιτείας νομοθέτηση με τα αρμόδια αυτής όργανα, ή από την παράλειψη των οργάνων αυτών να νομοθετήσουν, έστω και αν προκαλείται ζημία σε τρίτον, εκτός αν από τη νομοθέτηση ή την παράλειψή της γεννάται αντίθεση προς κανόνες δικαίου υπέρτερης τυπικής ισχύος (Σ.τ.Ε. 1652/2020, 479 - 81/2018 Ολομ., 1328/2017, 4741/2014 Ολομ., 3901/2013 επταμ., κ.ά.). Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ευθύνη του Δημοσίου προς αποζημίωση του ζημιωθέντος γεννάται, μόνον αν οι επιζήμιες συνέπειες επέρχονται απευθείας από την επίμαχη διάταξη, πριν δε και ανεξάρτητα από οποιαδήποτε εφαρμογή της με πράξη της Διοίκησης. Στις λοιπές περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι επιζήμιες συνέπειες επέρχονται από την εφαρμογή του πιο πάνω κανόνα δικαίου, δηλαδή από την πράξη της Διοίκησης που τον εφαρμόζει στην ατομική περίπτωση, η ευθύνη έναντι του ζημιωθέντος προκύπτει όχι από τον κανόνα δικαίου αλλά από την τελευταία αυτή πράξη (βλ. Σ.τ.Ε. 479 - 81/2018 Ολομ., 734/2016 Ολομ., 4741/2014 Ολομ., κ.ά.).

4. Επειδή, όπως κρίθηκε με τις 2287-2290/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την εμφάνιση της οξύτατης δημοσιονομικής κρίσης στις αρχές του έτους 2010, ο νομοθέτης, εκτιμώντας ότι υφίστατο άμεσος κίνδυνος κατάρρευσης της οικονομίας και χρεοκοπίας της Χώρας και ότι ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση ήταν η προσφυγή στη χρηματοδοτική υποστήριξη από τα κράτη της Ευρωζώνης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έλαβε, έναντι της υποστήριξης αυτής, κυριαρχικώς, σειρά μέτρων περιστολής των δημοσίων δαπανών, μεταξύ των οποίων και η διενέργεια περικοπών και μειώσεων συνταξιοδοτικών παροχών των συνταξιοδοτούμενων από τους φορείς υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης. Οι περικοπές και οι μειώσεις αυτές, οι οποίες ξεκίνησαν από τα επιδόματα εορτών και αδείας των οργανισμών κύριας ασφάλισης (άρθρο τρίτο παρ. 10-14 του ν. 3845/2010, Α' 65), συνεχίστηκαν δε σε σύντομο χρονικό διάστημα με την εισφορά αλληλεγγύης των συνταξιούχων κύριας ασφάλισης (άρθρο 38 του ν. 3863/2010), την εν συνεχεία αναπροσαρμογή και τη συμπλήρωση της εισφοράς αυτής και την επέκτασή της στην επικουρική ασφάλιση (άρθρο 44 παρ. 10-13 του ν. 3986/2011), καθώς και τις μειώσεις στις συντάξεις των κάτω των 55 ετών συνταξιούχων και στις κύριες και επικουρικές συντάξεις που υπερβαίνουν, αντιστοίχως, τα 1.200 και τα 150 ευρώ (άρθρο 2 παρ. 1-5 του ν. 4024/2011, Α' 226), εντάσσονται στις δέσμες μέτρων που έχουν ως βάση τις προβλέψεις του πρώτου «Μνημονίου» και του πρώτου «Μεσοπροθέσμου Πλαισίου» και συνιστούν, κατά τα προεκτεθέντα, μέτρα «άμεσης απόδοσης» για την εξεύρεση πόρων προς αντιμετώπιση της έκτακτης ανάγκης στην οποία βρέθηκε η Χώρα. Οι ανωτέρω περικοπές, έχοντας αποφασιστεί υπό την πίεση των ως άνω όλως εξαιρετικών περιστάσεων και επιβαλλόμενες, κατά την εκτίμηση του νομοθέτη, για την άμεση αντιμετώπιση της κρίσης, δεν παραβιάζουν τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 22 παρ. 5, 25 παρ. 1 και 4 και 106 παρ. 1 του Συντάγματος. Ειδικότερα, όπως κρίθηκε, οι περικοπές αυτές, ενόψει του ύψους και των εν γένει χαρακτηριστικών τους, καθώς και των συνθηκών υπό τις οποίες θεσπίστηκαν, δεν αντίκεινται ούτε στην αρχή της αναλογικότητας, καθώς δεν παρίστανται, πάντως, απρόσφορες ή μη αναγκαίες να υπηρετήσουν το δημόσιο σκοπό για τον οποίο

επιβλήθηκαν, ούτε προσβάλλον τον πυρήνα του δικαιώματος στην κοινωνική ασφάλιση, καθώς δεν υφίστανται σοβαρές ενδείξεις ότι θίγουν το εγγυημένο από το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος ελάχιστο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης των συνταξιούχων. Περαιτέρω, δεν δύναται να γεννηθεί ζήτημα παραβίασης της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης, δεδομένου ότι τα ληφθέντα μέτρα επιβλήθηκαν, όπως αναφέρθηκε, ενόψει έκτακτων και απροβλέπτων συνθηκών και είχαν επείγοντα χαρακτήρα. Κατόπιν αυτών, οι πιο πάνω διατάξεις, κατά το μέρος που επιβάλλονται με αυτές οι εν λόγω περικοπές και μειώσεις, κρίθηκαν συμβατές με το Σύνταγμα. Εξάλλου, οι περικοπές που θεσπίστηκαν με τις ανωτέρω διατάξεις δεν αντίκεινται ούτε στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α., εφόσον, υπό τα ανωτέρω δεδομένα, δεν κλονίζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ του γενικού συμφέροντος που τις υπαγόρευσε και των περιοριζόμενων με αυτές περιουσιακών δικαιωμάτων.

5. Επειδή, ακολούθως, ο ν. 4051/2012 με τίτλο «Ρυθμίσεις συνταξιοδοτικού περιεχομένου και άλλες επείγουσες ρυθμίσεις εφαρμογής του Μνημονίου Συνεννόησης του ν. 4046/2012» προέβλεψε νέες περικοπές για τις συντάξεις του Δημοσίου και για τις κύριες συντάξεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης που υπερέβαιναν τα 1.300 ευρώ (άρθρα 1 παρ. 1 και 6 παρ. 1, αντιστοίχως) καθώς και για τις επικουρικές συντάξεις που υπερέβαιναν τα 250 ευρώ (άρθρο 6 παρ. 2). Περαιτέρω, με το άρθρο πρώτο παρ. ΙΑ περ. 5 και 6 εδαφ. 3 και παρ. Β περ. 3 και 4 του ν. 4093/2012, «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016- Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016», προβλέφθηκαν περαιτέρω μειώσεις σε ποσοστά από 5% έως και 20%, για τις από οποιαδήποτε πηγή και για οποιαδήποτε αιτία συντάξεις, που υπερέβαιναν αθροιστικώς τα 1.000 ευρώ, για το πέραν των 1.000 ευρώ ποσό, καθώς και κατάργηση των δώρων εορτών και των επιδομάτων αδειάς όλων των συνταξιούχων. Οι περικοπές αυτές των συντάξεων που επήλθαν με τους ανωτέρω νόμους, κατ' εφαρμογή του δεύτερου Μνημονίου Συνεννόησης (ν. 4046/2012), κρίθηκαν αντισυνταγματικές με τις υπ' αριθμ. 2287 και 2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας για το λόγο ότι δεν προηγήθηκε των εν λόγω περικοπών, οι οποίες θεσπίστηκαν σε συνέχεια των περιγραφόμενων ανωτέρω προηγούμενων περικοπών των συντάξεων - οι οποίες κρίθηκαν συνταγματικές - και ενώ είχε παρέλθει διετία από τον πρώτο αιφνιδιασμό της οικονομικής κρίσης, η ειδική μελέτη που περιγράφεται στις ως άνω αποφάσεις. Ειδικότερα, με τις αποφάσεις αυτές κρίθηκε ότι σε περιπτώσεις εξαιρετικά δυσμενών δημοσιονομικών συνθηκών δεν αποκλείεται, κατά το άρθρο 22 παρ. 5 του Συντάγματος, η επέμβαση του νομοθέτη για τη μείωση και των απονεμηθεισών ακόμη συντάξεων εφεξής, σε κάθε περίπτωση, όμως, η περικοπή των συντάξεων δεν μπορεί να παραβιάζει τον συνταγματικό πυρήνα του κοινωνικοασφαλιστικού δικαιώματος, τη χορήγηση, δηλαδή, στον συνταξιούχο, τέτοιων παροχών που να του επιτρέπουν να διαβιώνει με αξιοπρέπεια. Προκειμένου, δε, να καθίσταται εφικτός ο δικαστικός έλεγχος των οικείων νομοθετικών μέτρων από τις ανωτέρω συνταγματικές απόψεις, κρίθηκε ότι ο νομοθέτης, όταν λαμβάνει μέτρα συνιστάμενα σε περικοπή συνταξιοδοτικών παροχών, οφείλει, ενόψει και της γενικότερης υποχρέωσής του για «προγραμματισμό και συντονισμό της οικονομικής δραστηριότητας για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης» (άρθρο 106 παρ. 1 του Συντάγματος), να έχει προβεί σε ειδική, εμπειριστατωμένη και επιστημονικά τεκμηριωμένη μελέτη, από την οποία να προκύπτει, αφενός μεν ότι τα συγκεκριμένα μέτρα είναι πράγματι πρόσφορα αλλά και αναγκαία για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος βιωσιμότητας των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, ενόψει και των παραγόντων που το προκάλεσαν, έτσι ώστε η λήψη των μέτρων αυτών να είναι σύμφωνη με τις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της ισότητας στα δημόσια βάρη, αφετέρου δε ότι οι επιπτώσεις από τα μέτρα αυτά στο βιοτικό επίπεδο των πληττομένων προσώπων, συνδυαζόμενες με άλλα τυχόν ληφθέντα μέτρα (φορολογικά κ.α.), αλλά και με το σύνολο των κοινωνικοοικονομικών συνθηκών της δεδομένης συγκυρίας, δεν έχουν, αθροιστικά λαμβανόμενες, αποτέλεσμα τέτοιο που να οδηγεί σε ανεπίτρεπτη παραβίαση του πυρήνα του συνταγματικού δικαιώματος σε κοινωνική ασφάλιση. Κατόπιν τούτων, κρίθηκε, με τις ανωτέρω αποφάσεις, ότι οι διατάξεις των νόμων 4051/2012 και 4093/2012 που θέσπισαν τις προσβληθείσες, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, περικοπές στις συντάξεις αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 22 παρ. 5, 25 παρ. 1 και 4, και 106 παρ. 1 του Συντάγματος, καθώς και στο άρθρο 1 του Πρώτου

Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) και ότι είναι, ως εκ τούτου, ανίσχυρες και μη εφαρμοστέες. Και τούτο διότι, όπως έγινε δεκτό, με τις διατάξεις αυτές επιχειρήθηκε νέα, για πολλοστή φορά, περικοπή συνταξιοδοτικών παροχών της ίδιας ομάδας θιγομένων, χωρίς να έχει προηγηθεί εμπεριστατωμένη μελέτη, με την οποία να διαπιστώνεται και να αναδεικνύεται τεκμηριωμένα ότι η λήψη των συγκεκριμένων μέτρων ήταν σύμφωνη με τις σχετικές συνταγματικές δεσμεύσεις που απέρρεαν, μεταξύ άλλων, από το θεσμό της κοινωνικής ασφάλισης, τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας και την προστασία της αξίας του ανθρώπου. Με τις ίδιες αποφάσεις 2287 και 2288/2015 της Ολομέλειάς του, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 10-6-2015, το Συμβούλιο της Επικρατείας όρισε, μετά από στάθμιση του δημοσίου συμφέροντος, αναφερομένου στην οξυμένη δημοσιονομική κρίση και στην κοινώς γνωστή ταμειακή δυσχέρεια του ελληνικού Κράτους, ότι οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας των επίμαχων διατάξεων θα επέλθουν μετά τη δημοσίευση των αποφάσεων αυτών και ότι η διαγνωσθείσα αντισυνταγματικότητα θα έχει αναδρομικό χαρακτήρα μόνον για τους ενάγοντες και όσους άλλους έχουν ασκήσει ένδικα μέσα ή βοηθήματα μέχρι τον χρόνο δημοσίευσης των αποφάσεων. Κατά συνέπεια δε, όπως ρητώς ορίζεται στις αποφάσεις αυτές, δεν μπορεί να γίνει επίκληση της αντισυνταγματικότητας των διατάξεων αυτών για τη θεμελίωση αποζημιωτικών αξιώσεων άλλων συνταξιούχων, που αφορούν περικοπές, βάσει των εν λόγω διατάξεων, συνταξιοδοτικές παροχές τους, για χρονικά διαστήματα προγενέστερα του χρονικού σημείου δημοσίευσης των αποφάσεων αυτών.

6. Επειδή, περαιτέρω, σε συνέχεια των δεσμεύσεων τις οποίες ανέλαβε η Ελληνική Δημοκρατία με τους νόμους 4334/2015 «Επείγουσες ρυθμίσεις για τη διαπραγμάτευση και σύναψη συμφωνίας με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης (Ε.Μ.Σ.)» (Α' 80) και 4336/2015 «Συνταξιοδοτικές διατάξεις - Κύρωση του Σχεδίου Σύμβασης Οικονομικής Ενίσχυσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και ρυθμίσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Χρηματοδότησης» (Α' 94), στο πλαίσιο της συμφωνίας με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας, για τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του συνταξιοδοτικού συστήματος, θεσπίσθηκε ο ν. 4387/2016 («Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας - Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού συστήματος - Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων και άλλες διατάξεις», Α' 85), ο οποίος άρχισε να ισχύει, κατά το άρθρο 122 αυτού, από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης (12.05.2016) και με το σύστημα ρυθμίσεων του οποίου επιχειρήθηκε μείζων μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Η μεταρρύθμιση συνίσταται στη λήψη μέτρων για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, σύμφωνα με την επιταγή του άρθρου 22 παρ. 5 του Συντάγματος. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, με τον ν. 4387/2016, όπως αναφέρεται και στην υπ' αριθμ. 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, μεταβλήθηκε εκ βάθρων το σύστημα υπολογισμού των συντάξεων των ασφαλισμένων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, περιλαμβανομένων και όσων ελάμβαναν ήδη σύνταξη πριν από την έναρξη ισχύος του ως άνω νόμου (παλαιών συνταξιούχων) (ΣτΕ 1439/2020). Περαιτέρω, με την ανωτέρω απόφαση κρίθηκε ότι δεν εκωλύετο ο νομοθέτης από τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με τις οποίες κρίθηκαν αντισυνταγματικές και αντίθετες προς το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. οι επίμαχες περικοπές των νόμων 4051/2012 και 4093/2012, να προβεί σε νέες ρυθμίσεις ως προς το ύψος των συντάξεων ή ακόμη και να επαναθεσπίσει τις κριθείσες ως παράνομες, κατά τα ανωτέρω, περικοπές, εφόσον ελάμβανε υπόψη τα κριτήρια και ικανοποιούσε τις απαιτήσεις που έθεσε με τις ανωτέρω αποφάσεις του το Συμβούλιο της Επικρατείας κατόπιν ερμηνείας των μνημονευθεισών συνταγματικών διατάξεων, είτε, ακόμη, διατηρώντας τη σχετική προς τούτο ευχέρειά του, να προβεί στη θέσπιση νέου ασφαλιστικού συστήματος, στο πλαίσιο του οποίου, εφόσον επέλεγε να υιοθετήσει εκ νέου τις ανωτέρω κριθείσες ως αντισυνταγματικές περικοπές των συντάξεων στο πλαίσιο του επανυπολογισμού των συντάξεων των παλαιών συνταξιούχων, όπως και έπραξε, υπεχρεούτο να αιτιολογήσει ειδικώς τον λόγο για τον οποίο ήταν τούτο αναγκαίο ενόψει της επιχειρούμενης συνολικής μεταρρύθμισης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Επίσης, κρίθηκε ότι είναι θεμιτή η επιλογή του νομοθέτη να προβεί, στο πλαίσιο του νέου ασφαλιστικού συστήματος και της ίδρυσης ενιαίου φορέα απονομής των κύριων

συνταξιοδοτικών παροχών που εφαρμόζει ενιαίους κανόνες ως προς τον τρόπο υπολογισμού των απονεμόμενων στο σύνολο του πληθυσμού συντάξεων, σε επανυπολογισμό των ήδη καταβαλλόμενων, κατά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, συντάξεων. Με την ίδια απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε συμβατή με το Σύνταγμα και αιτιολογημένη η επιλογή του νομοθέτη, προκειμένου να καθορίσει τις καταβλητέες, από την έναρξη ισχύος του ν. 4387/2016, στους ήδη κατά τη δημοσίευσή του συνταξιούχους, συντάξεις, στο πλαίσιο του επανυπολογισμού τους, να ορίσει ότι το ύψος των συντάξεων αυτών, θα ανέρχεται στο ύψος στο οποίο οι εν λόγω συντάξεις είχαν διαμορφωθεί μετά τις περικοπές των νόμων 4051/2012 και 4093/2012, οι οποίες είχαν κριθεί αντισυνταγματικές με τις προαναφερθείσες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας. Και τούτο, αφενός μεν λόγω της ουσιαστικής συνεισφοράς της εν λόγω νομοθετικής επιλογής στη συγκράτηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης και, κατ' επέκταση, στην επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου της διατήρησης της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, αφετέρου δε ώστε να επωμισθούν και οι παλαιοί και όχι μόνον οι νέοι συνταξιούχοι και οι νυν ασφαλισμένοι (με τη θεσπιζόμενη με τον ίδιο νόμο αύξηση των εισφορών και τη μείωση των μελλοντικών συντάξεων) το βάρος της επιχειρούμενης μεταρρύθμισης, για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και διαγενεακής ισότητας και αλληλεγγύης, δεδομένου ότι και αυτοί ωφελούνται εξίσου από την επιδιωκόμενη, με την επιχειρούμενη ασφαλιστική μεταρρύθμιση, διασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, τη διατήρηση δηλαδή της ικανότητάς του να χορηγεί συντάξεις στους υφιστάμενους και στους μελλοντικούς συνταξιούχους. Κρίθηκε, δηλαδή, συμβατή με το Σύνταγμα η ρύθμιση του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α' του ν. 4387/2016, σύμφωνα με την οποία οι κύριες συντάξεις που καταβάλλονταν κατά τη δημοσίευση του νόμου (παλαιές συντάξεις) θα ανέρχονται στο ύψος, στο οποίο αυτές είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2014 (με τις περικοπές, δηλαδή, των νόμων 4051/2012 και 4093/2012). Ειδικότερα, με την 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας έγινε δεκτό ότι η ανωτέρω ρύθμιση, η οποία, κατ' ουσίαν, ισοδυναμούσε με εκ νέου υιοθέτηση με τον ν. 4387/2016 των περικοπών για τους ήδη συνταξιούχους κατά τη δημοσίευσή του (παλαιούς συνταξιούχους), οι οποίες είχαν κριθεί ως αντισυνταγματικές με τις αποφάσεις 2287-2288/2015 της Ολομέλειας του ίδιου Δικαστηρίου, ήταν συνταγματικώς θεμιτή και η θέσπισή της ήταν δικαιολογημένη στο πλαίσιο του νέου ασφαλιστικού συστήματος, δηλαδή όχι ως μεμονωμένη, αυτοτελής ρύθμιση, επιφέρουσα οριζόντιες περικοπές στις ήδη καταβαλλόμενες κατά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016 συντάξεις, όπως είχε συμβεί στο παρελθόν με τη θέσπιση των περικοπών αυτών με τις σχετικές διατάξεις των νόμων 4051/2012 και 4093/2012, αλλά ως ρύθμιση εντασσόμενη σε ένα ευρύτερο πλέγμα μέτρων και διαρθρωτικών αλλαγών του νέου ριζικώς αναμορφωμένου ασφαλιστικού συστήματος που θεσπίσθηκε με τον ν. 4387/2016 και ως τμήμα της εισαχθείσας με αυτόν ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, αποτέλεσμα της οποίας είναι οι μελλοντικοί συνταξιούχοι να λαμβάνουν, κατά κανόνα, μικρότερες, σε σχέση με τους παλαιούς συνταξιούχους, συνταξιοδοτικές παροχές. Ομοίως, με την υπ' αριθμ. 1890/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψη 20), κρίθηκε καταρχήν συνταγματικώς θεμιτή η εκ νέου κατ' ουσία θέσπιση των ως άνω περικοπών στο πλαίσιο επανυπολογισμού και των επικουρικών συντάξεων. Αντιθέτως, οι ίδιες περικοπές είχαν κριθεί αντισυνταγματικές με τις προηγούμενες 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας ως απλές οριζόντιες περικοπές επιβληθείσες σε συνέχεια πολλών διαδοχικών προηγούμενων, για το λόγο ότι, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, δεν είχε προηγηθεί της θέσπισής τους η ειδική μελέτη που προσδιορίζουν και απαιτούν οι εν λόγω αποφάσεις, ακριβώς επειδή οι οριζόντιες αυτές περικοπές στις καταβαλλόμενες συντάξεις αποτελούσαν τη συνέχεια πολλών προηγούμενων περικοπών. Συνεπώς, κατά τα κριθέντα με την 1891/2019 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α' του ν. 4387/2016 είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα και δικαιολογημένη στο πλαίσιο της συνολικής μεταρρύθμισης του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης που επήλθε με τον ν. 4387/2016, κατά την έννοια δε της απόφασης είναι σύμφωνη και με την Ε.Σ.Δ.Α. και, επομένως, από τη δημοσίευση του ν. 4387/2016 και εφεξής οι ως άνω περικοπές έχουν ως νόμιμο έρεισμα την ανωτέρω διάταξη του τελευταίου αυτού νόμου, από το χρονικό δε αυτό σημείο (12.05.2016) και εφεξής οι περικοπές αυτές είναι νόμιμες.

7. Επειδή, εξάλλου, με την υπ' αριθ. 1439/2020 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της

Επικρατείας κρίθηκε ότι: α) η θεσπισθείσα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α' του ν. 4387/2016 ρύθμιση της συνέχισης καταβολής των συντάξεων, όπως είχαν διαμορφωθεί την 31-12-2014, δηλαδή με τις μειώσεις που επήλθαν με τους νόμους 4051/2012 και 4093/2012 για το χρονικό διάστημα από την έναρξη ισχύος του νόμου 4387/2016, ήτοι από 12-5-2016 και εφεξής, είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα και την Ε.Σ.Δ.Α., όπως κρίθηκε με την απόφαση 1891/2019 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, β) η παραπάνω διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α' του ν. 4387/2016 δεν καταλαμβάνει ρυθμιστικά και το χρονικό διάστημα από 1-1-2013 έως 11-5-2016, για το οποίο ισχύουν τα κριθέντα με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ειδικότερα, όμως, όπως κρίθηκε με τις εν λόγω αποφάσεις, για το χρονικό διάστημα από 1-1-2013 μέχρι 10-6-2015, οι συνέπειες των εν λόγω αποφάσεων, με τις οποίες κρίθηκαν ως αντίθετες προς το Σύνταγμα οι σχετικές ρυθμίσεις, ισχύουν μόνο για όσους είχαν ήδη ασκήσει σχετικές αγωγές πριν την 10.06.2015, γ) με βάση τις κρίσεις των αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας 2287-2288/2015 και 1891/2019, η διαγνωσθείσα αντίθεση προς το Σύνταγμα και το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. των προαναφερθεισών διατάξεων των νόμων 4051/2012 και 4093/2012, με τις οποίες θεσπίστηκαν οι μειώσεις των συντάξεων, δεν δύναται να θεραπευθεί με μεταγενέστερες της δημοσίευσης των εν λόγω νόμων μελέτες, όπως είναι οι μελέτες που συνοδεύουν τον μεταγενέστερο ν. 4387/2016 για το χρονικό διάστημα από της θέσπισής των έως 11-5-2016 και δ) ο χρονικός περιορισμός της ισχύος των αποτελεσμάτων που έθεσαν οι 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας δεν αφορά μόνον τη διαπίστωση της αντίθεσης προς το Σύνταγμα των διατάξεων των νόμων 4051/2012 και 4093/2012, αλλά καταλαμβάνει και τη διαπιστωθείσα αντίθεση αυτών προς το άρθρο 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α.

8. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 1 του ν. 2303/1995 (Α' 80) ορίζεται ότι: «1. Η πληρωμή των αποδοχών των υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομικών, ..., γίνεται μέσω τραπεζών ή πιστωτικών ιδρυμάτων, επιλογής του Δημοσίου με πίστωση ατομικών έντοκων λογαριασμών αυτών (ταμειυτηρίου ή τρεχούμενων). .... 5. [όπως η αντικαταστάθηκε με το άρθρο 15 του ν. 2837/2000 (Α' 178)] Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου επεκτείνεται και στις αποδοχές υπαλλήλων άλλων Υπουργείων ή Υπηρεσιών του Δημοσίου και Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, στις συντάξεις βοηθήματα και εν γένει παροχές που καταβάλλουν τα Ασφαλιστικά Ταμεία, καθώς και στις παροχές του Ο.Α.Ε.Δ., Ο.Ε.Κ. και Ο.Ε.Ε. μετά από κοινή απόφαση του αρμόδιου Υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών». Κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω παρ. 5 του άρθρου 1 του ν. 2303/1995 εξεδόθη η Αριθ.οικ.20230/0050 (Β' 150/14.2.2001) κοινή υπουργική απόφαση (κ.υ.α.), με την οποία επεκτάθηκε το ως άνω σύστημα πληρωμής του ν. 2303/1995 και στις συντάξεις και βοηθήματα των συνταξιούχων και βοηθηματούχων που καταβάλλει το Ι.Κ.Α. (μέρος πρώτο) ορίστηκε δε στο άρθρο 6 του δεύτερου μέρους της ίδιας ως άνω κ.υ.α. ότι: «5. Οι συντάξεις κάθε μήνα εκτός των δώρων εορτών θα πιστώνονται στους οικείους λογαριασμούς στις 22 του προηγούμενου μήνα. Από την ημερομηνία αυτή οι συνταξιούχοι μπορούν να αναλαμβάνουν τη σύνταξή τους. Σε περίπτωση αργίας κατά την εν λόγω ημερομηνία, η πίστωση και η πληρωμή της σύνταξης γίνεται την αμέσως προηγούμενη εργάσιμη ημέρα. Η ημερομηνία πίστωσης της σύνταξης στον οικείο λογαριασμό θεωρείται για το Ι.Κ.Α. και ως ημερομηνία πληρωμής αυτής, ανεξάρτητα από το χρόνο ανάληψης της εκ μέρους του δικαιούχου». Τέλος, στο άρθρο 57 του ν. 4144/2013 (Α' 88), με το οποίο αντικαταστάθηκε η παρ. 7 του άρθρου 34 του ν. 4111/2013 (Α' 18), ορίζεται ότι: «7. Από 1.2.2013 ως ημερομηνία καταβολής των μηνιαίων συντάξεων κύριων, επικουρικών και μερισμάτων των Ασφαλιστικών Οργανισμών αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και του Δημοσίου ορίζεται η προτελευταία εργάσιμη ημέρα του προηγούμενου μήνα. Ο ΟΑΕΕ και ο ΟΓΑ εξακολουθούν να καταβάλλουν τις συντάξεις κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση του παρόντος, καθώς και ο τρόπος εφαρμογής για Ασφαλιστικούς Οργανισμούς που καταβάλλουν παροχές που δεν ανάγονται σε μηνιαία βάση. Από τη δημοσίευση του νόμου αυτού κάθε αντίθετη διάταξη καταργείται».

9. Επειδή, άλλωστε, ο ν. 4501/2017 «Διανομή κοινωνικού μερίσματος και άλλες διατάξεις» (Α' 178),

ορίζει στο άρθρο 2 ότι: «Ποσά που παρακρατήθηκαν για τη μηνιαία εισφορά υπέρ υγειονομικής περιθαλψής των συνταξιούχων κατά το διάστημα από 1.1.2012 έως 30.6.2016 και υπολογίστηκαν επί του ακαθάριστου ποσού μηνιαίας κύριας σύνταξης ή προσυνταξιοδοτικής παροχής, χωρίς την αφαίρεση των ποσών που αντιστοιχούν στις περικοπές των συντάξεων βάσει των νόμων 4024/2011 (Α' 226), 4051/2012 (Α' 40) και 4093/2012 (Α' 222) και της κοινής υπουργικής απόφασης 476/2012 (Β' 499) επιστρέφονται άτοκα στους συνταξιούχους. Η επιστροφή θα καταβληθεί με τη σύνταξη μηνός Δεκεμβρίου 2017».

10. Επειδή, τέλος, με το άρθρο 114 του ν. 4714/2020 (Α' 148), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 34 ν. 4734/2020 (Α' 196), ορίστηκε ότι: «1. Ποσά, τα οποία αντιστοιχούν σε περικοπές και μειώσεις κύριων συντάξεων συνταξιούχων του ιδιωτικού τομέα, οι οποίες επιβλήθηκαν κατ' εφαρμογή της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 4051/2012 (Α' 40), της υπ' αρ. 476/28.2.2012 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας (Β' 499) και της περ. 1 της υποπαρ. ΙΑ.5 της παρ. ΙΑ' του άρθρου πρώτου του Ν. 4093/2012 (Α' 222) και αφορούν το χρονικό διάστημα από 11.6.2015 και μέχρι τη δημοσίευση του Ν. 4387/2016 (Α 185), καταβάλλονται άτοκα στους δικαιούχους. 2... 3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων ρυθμίζονται ο τρόπος, η διαδικασία και οι λεπτομέρειες καταβολής των προς επιστροφή ποσών, η οποία ολοκληρώνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2020. 4. Με την καταβολή των ποσών της παρ. 1 οι αξιώσεις των συνταξιούχων του ιδιωτικού τομέα για ποσά που αντιστοιχούν σε περικοπές, μειώσεις και καταργήσεις κύριων, επικουρικών συντάξεων, επιδομάτων αδείας και εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, κατά το χρονικό διάστημα από τις 11.6.2015 έως τη δημοσίευση του Ν. 4387/2016, δυνάμει του Ν. 4051/2012 και του Ν. 4093/2012, αποσβένονται. 5. Η παρ. 4 δεν καταλαμβάνει τις εκκρεμείς ενώπιον των δικαστηρίων δίκες κατά τον χρόνο της δημοσίευσης του παρόντος, ως προς τις αξιώσεις που υπερβαίνουν το καταβαλλόμενο ποσό της παρ. 1».

11. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Οι ενάγοντες, συνταξιούχοι του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφελείας (ΤΑΥΤΕΚΩ), και ήδη του εναγόμενου Φορέα, υπέστησαν, κατ' εφαρμογή των μνημονιακών ρυθμίσεων των διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012, μειώσεις στις συντάξιμες αποδοχές τους. Ήδη, με την κρινόμενη αγωγή, οι ενάγοντες επικαλούμενοι την 2287/2015 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, υποστηρίζουν ότι οι προαναφερθείσες περικοπές στην κύρια σύνταξή τους αντίκεινται στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ε.Σ.Δ.Α. και στο Σύνταγμα (προστασία περιουσιακών δικαιωμάτων, αρχή αναλογικότητας, αρχή ισότητας στη συμμετοχή στα δημόσια βάρη, αρχή κοινωνικού Κράτους, 22 παρ. 5 του Συντάγματος), ενώ, περαιτέρω, προβάλλουν ότι σε περίπτωση ζημίας προκληθείσης από την εφαρμογή αντισυνταγματικού νόμου, ο αποκλεισμός, με δικαστική απόφαση, της δυνατότητας οποιουδήποτε ζημιωθέντος προσώπου, πέραν εκείνων, που έχουν ασκήσει ήδη αγωγές, να επιδιώξει δικαστικώς αναδρομικά, με αγωγή, την αποκατάσταση της ζημίας του, προσκρούει στα άρθρα 20 παρ. 1, 26, 87 παρ. 1 και 2, 93 παρ. 4 του Συντάγματος, στο άρθρο 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. και στο άρθρο 1 του Π.Π.Π. της Ε.Σ.Δ.Α. Ενόψει δε των ανωτέρω, ζητούν να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου να καταβάλει, νομιμοτόκως από τότε που κάθε επιμέρους κονδύλι κατέστη απαιτητό, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής και μέχρι την πλήρη εξόφληση, ως αποζημίωση κατ' εφαρμογή των άρθρων 105-106 του ΕισΝΑΚ, σε καθέναν από αυτούς τα ειδικότερα αναφερόμενα στην κρινόμενη ποσά, τα οποία αντιστοιχούν στις περικοπές, που επιβλήθηκαν στην κύρια σύνταξή τους κατά το χρονικό διάστημα από 1-2-2013 έως 31-12-2016, πλην ορισμένων εναγόντων που ζητούν για μικρότερο χρονικό διάστημα, κατ' εφαρμογή των οικείων διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012. Ειδικότερα, ζητούν: ο 1ος ενάγων συνολικό ποσό 19.910 ευρώ, η 2η ενάγουσα συνολικό ποσό 16.249 ευρώ, η 5η ενάγουσα συνολικό ποσό 12.348 ευρώ, ο 6ος ενάγων συνολικό ποσό 8.261 ευρώ, η 7η ενάγουσα συνολικό ποσό 8.211 ευρώ, ο 8ος ενάγων συνολικό ποσό 13.085 ευρώ, ο 10ος ενάγων συνολικό ποσό 20.568 ευρώ, ο 14ος ενάγων συνολικό ποσό 22.623 ευρώ, ο 15ος ενάγων συνολικό ποσό 10.931 ευρώ, ο 17ος ενάγων συνολικό ποσό 5.248 ευρώ (για το χρονικό διάστημα από 1-7-2015 έως 31-12-2016), ο 20ος ενάγων συνολικό ποσό 21.257 ευρώ, η 21η ενάγουσα συνολικό ποσό 10.266 ευρώ, η 22η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.882 ευρώ, ο 22ος ενάγων συνολικό ποσό 11.718 ευρώ, ο 23ος ενάγων συνολικό ποσό 11.718 ευρώ,

ο 24ος ενάγων συνολικό ποσό 31.784 ευρώ, η 25η ενάγουσα συνολικό ποσό 10.688 ευρώ, η 26η ενάγουσα συνολικό ποσό 5.152 ευρώ (για το χρονικό διάστημα από 1-9-2015 έως 31-12-2016), ο 27ος ενάγων συνολικό ποσό 9.634 ευρώ, η 28η ενάγουσα συνολικό ποσό 6.482 ευρώ (για το χρονικό διάστημα από 1-7-2013 έως 31-12-2016), η 29η ενάγουσα συνολικό ποσό 15.668 ευρώ (για το χρονικό διάστημα από 1-12-2013 έως 31-12-2016), ο 30ος ενάγων συνολικό ποσό 18.820 ευρώ (για το χρονικό διάστημα από 1-9-2015 έως 31-12-2016), η 33η ενάγουσα συνολικό ποσό 17.515 ευρώ, ο 34ος ενάγων συνολικό ποσό 5.465 ευρώ, ο 35ος ενάγων συνολικό ποσό 15.404 ευρώ, ο 35ος ενάγων συνολικό ποσό 15.404 ευρώ, η 36η ενάγουσα συνολικό ποσό 8.713 ευρώ, ο 37ος ενάγων συνολικό ποσό 4.753 ευρώ, ο 38ος ενάγων συνολικό ποσό 23.347 ευρώ, η 39η ενάγουσα συνολικό ποσό 20.778 ευρώ, η 40η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.333 ευρώ, η 42η ενάγουσα συνολικό ποσό 9.055 ευρώ, ο 43ος ενάγων συνολικό ποσό 6.483 ευρώ, ο 44ος ενάγων συνολικό ποσό 16.108 ευρώ, ο 46ος ενάγων συνολικό ποσό 18.395 ευρώ, ο 47ος ενάγων συνολικό ποσό 9.595 ευρώ, η 48η ενάγουσα συνολικό ποσό 18.865 ευρώ και ο 49ος ενάγων συνολικό ποσό 28.028 ευρώ. Προς επίρρωση δε των ισχυρισμών τους αυτών επικαλούνται και προσκομίζουν: α) τις αποφάσεις των αρμοδίων Διευθυντών Περιφερειακών Υποκαταστημάτων Συντάξεων του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. περί απονομής σ' αυτούς κύριας σύνταξης, β) τα μηνιαία ενημερωτικά σημειώματα των συντάξεων, που έλαβαν για τα ένδικα χρονικά διαστήματα, όπου αναγράφονται μεταξύ άλλων, οι διενεργηθείσες κρατήσεις και γ) την υπ' αριθ. 10674Γ/23-12-2016 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή του Εφετείου Αθηνών, Σπύρου Μπάτσιου, από την οποία προκύπτει ότι οι ενάγοντες επέδωσαν κατά την εν λόγω ημεροχρονολογία (23-12-2016) αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής στα όργανα του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. Αντιθέτως, το εναγόμενο, με τα νομίμως κατατεθέντα υπομνήματά του ζητά την απόρριψη της κρινόμενης αγωγής ως νόμω αβάσιμης, με τον ισχυρισμό ότι οι επίμαχες μειώσεις διενεργήθηκαν βάσει νομοθετικών ρυθμίσεων, ενώ σε κάθε περίπτωση, με την υπ' αριθ. πρωτ. 49188/15-10-2020 έκθεση απόψεών του ζητά να αφαιρεθούν από τις σχετικές αξιώσεις των εναγόντων, λόγω συμψηφισμού, ποσά, που αυτοί φέρεται να έλαβαν τον 12ο/2017, ως διαφορά ποσών που παρακρατήθηκαν υπέρ υγειονομικής περίθαλψης από την κύρια σύνταξή τους (βλ. ενημερωτικά σημειώματα συντάξεων Δεκεμβρίου 2016 και 2017).

12. Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με τις προεκτεθείσες διατάξεις, όπως αυτές ερμηνεύτηκαν, λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι: α) με τις 2287 και 2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκαν αντίθετες στα άρθρα 2 παρ. 1, 4 παρ. 1 και 5, 22 παρ. 5, 25 παρ. 1 και 4, και 106 παρ. 1 του Συντάγματος και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. οι διατάξεις των άρθρων 6 του ν. 4051/2012 και πρώτου παρ. ΙΑ υποπαρ. ΙΑ.5 περ. 1 και υποπαρ. ΙΑ.6 περ. 3 του ν. 4093/2012, β) με τις ίδιες αποφάσεις ορίστηκε ότι η διαγνωσθείσα αντισυνταγματικότητα των ως άνω διατάξεων θα έχει αναδρομικό χαρακτήρα μόνο για τους ενάγοντες των συγκεκριμένων υποθέσεων που ήχθησαν ενώπιόν του, καθώς και για όσους άλλους είχαν ασκήσει ένδικα μέσα ή βοηθήματα μέχρι τον χρόνο δημοσίευσης των αποφάσεων αυτών (10-6-2015) (ΣτΕ Ολομ. 1439/2020), γ) η κρινόμενη αγωγή ασκήθηκε στις 22-12-2016, ήτοι σε χρονικό σημείο μεταγενέστερο της δημοσίευσης των 2287 και 2288/2015 αποφάσεων της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (10-6-2015), δ) με τις 1891 και 1890/2019 αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε, καταρχήν, συνταγματικώς θεμιτή η εκ νέου, κατ' ουσίαν, θέσπιση, με τις διατάξεις των άρθρων 14 παρ. 2 περ. α και 96 του ν. 4387/2016, των ως άνω περικοπών, στο πλαίσιο επανυπολογισμού κύριων και επικουρικών συντάξεων, αντίστοιχα, και, επομένως, από τη δημοσίευση του τελευταίου αυτού νόμου (12-5-2016) και εφεξής, οι ως άνω περικοπές, έχοντας ως έρεισμα τις προαναφερθείσες διατάξεις, είναι νόμιμες και ε) με την 1439/2020 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 περ. α του ν. 4387/2016 ισχύει για το μέλλον, ενώ, για τον ίδιο λόγο, και η διάταξη του άρθρου 96 του ίδιου νόμου δεν ανατρέχει σε χρόνο πριν από τη δημοσίευσή του (12-5-2016), επομένως, οι εν λόγω διατάξεις δεν καταλαμβάνουν ρυθμιστικά το προγενέστερο της δημοσίευσής του νόμου διάστημα (1-1-2013 έως 11-5-2016), υπό την έννοια της αναδρομικής ισχυροποίησης των επιβληθεισών με τους ν. 4051/2012 και 4093/2012 περικοπών, το Δικαστήριο κρίνει ότι μη νομίμως περικόπηκε, κατ' εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων των ν. 4051/2012 και 4093/2012, η κύρια σύνταξη των εναγόντων για το χρονικό διάστημα από 11-6-2015 έως 12-5-2016, ενώ, αντιθέτως, οι

περικοπές, που έλαβαν χώρα μετά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, ήτοι κατά το χρονικό διάστημα από 13-5-2016 έως 31-12-2016, κρίνονται νόμιμες, κατά τα εν μέρει βασιμώς προβαλλόμενα με την κρινόμενη αγωγή. Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωρισθεί η υποχρέωση του εναγόμενου νπδδ να καταβάλει, ως αποζημίωση σ' αυτούς, τα ποσά που αντιστοιχούν στις περικοπές που διενεργήθηκαν στην κύρια σύνταξή τους, κατ' εφαρμογή των ν. 4051/2012 και 4093/2012, χρονικού διαστήματος από 1-7-2015 [λόγω της παρέλευσης της προτελευταίας εργάσιμης ημέρας του προηγούμενου του Ιουνίου μήνα – βλ. άρθρο 57 του ν. 4144/2013 (Α' 88) – όταν δημοσιεύτηκε η 2287/2015 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 10-6-2015] έως 12-5-2016 και, ειδικότερα: στον 1ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ [2.627,79 ευρώ (238,89 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.989,57 ευρώ (180,87 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 2η ενάγουσα συνολικό ποσό 3.764,09 ευρώ [1.938,42 ευρώ (176,22 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.825,67 ευρώ (165,97 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 5η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.871,11 ευρώ [2.159,19 ευρώ (196,29 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 711,92 ευρώ (64,72 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 6ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.000,24 ευρώ [1.177,88 ευρώ (107,08 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 822,36 ευρώ (74,76 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 7η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.774,74 ευρώ [976,36 ευρώ (88,76 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 798,38 ευρώ (72,58 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 8ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.024,89 ευρώ [1.496 ευρώ (136 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.528,89 ευρώ (138,99 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 10ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.947,47 ευρώ [2.894,43 ευρώ (263,13 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 2.053,04 ευρώ (186,64 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 14ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ [2.627,79 ευρώ (238,89 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.989,57 ευρώ (180,87 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 15ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.533,08 ευρώ [1.350,47 ευρώ (122,77 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.182,61 ευρώ (107,51 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 17ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.550,14 ευρώ [2.273,48 ευρώ (1.010,88 ευρώ για τον 7ο/2015 + 126,26 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 10 μήνες) + 1.276,66 ευρώ (116,06 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 20ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.906,44 ευρώ [2.861,32 ευρώ (260,12 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 2.045,12 ευρώ (185,92 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 21η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.389,97 ευρώ [1.711,60 ευρώ (155,60 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 678,37 ευρώ (61,67 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 22η ενάγουσα ποσό 660,55 ευρώ (60,05 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 23ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.907,74 ευρώ [1.246,63 ευρώ (113,33 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.661,11 ευρώ (151,01 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 24ο ενάγοντα συνολικό ποσό 7.308,29 ευρώ [3.984,86 ευρώ (362,26 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 3.323,43 ευρώ (302,13 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 25η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.768,58 ευρώ [970,86 ευρώ (88,26 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 797,72 ευρώ (72,52 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 26η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.042 ευρώ [3.360 ευρώ (1.760 ευρώ για τον 9ο/2015 + 160 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 10 μήνες) + 682 ευρώ (62 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 27ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.234,10 ευρώ [1.261,92 ευρώ (114,72 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 972,18 ευρώ (88,38 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 28η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.233,98 ευρώ [192,50 ευρώ (17,50 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.041,48 ευρώ (94,68 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 29η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.011,48 ευρώ [3.238,40 ευρώ (294,40 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 773,08 ευρώ (70,28 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 30ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ [2.627,79 ευρώ (238,89 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.989,57 ευρώ (180,87 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 33η ενάγουσα συνολικό ποσό 3.571,70 ευρώ [1.782,99 ευρώ (162,09 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.788,71 ευρώ (162,61 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012

X 11 μήνες)], στον 34ο ενάγοντα συνολικό ποσό 1.263,24 ευρώ [519,20 ευρώ (47,20 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 744,04 ευρώ (67,64 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 35ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.567,08 ευρώ [1.779,25 ευρώ (161,75 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.787,83 ευρώ (162,53 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 36η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.325,72 ευρώ [575,08 ευρώ (52,28 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 750,64 ευρώ (68,24 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 37ο ενάγοντα συνολικό ποσό 1.097,03 ευρώ [370,70 ευρώ (33,70 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 726,33 ευρώ (66,03 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 38ο ενάγοντα συνολικό ποσό 5.339,62 ευρώ [3.211,23 ευρώ (291,93 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 2.128,39 ευρώ (193,49 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 39η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.843,52 ευρώ [2.810,50 ευρώ (255,50 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 2.033,02 ευρώ (184,82 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 40η ενάγουσα συνολικό ποσό 312,07 ευρώ (28,37 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες), στην 42η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.119,37 ευρώ [1.228,04 ευρώ (111,64 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 891,33 ευρώ (81,03 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 43ο ενάγοντα συνολικό ποσό 1.517,34 ευρώ [746,24 ευρώ (67,84 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 771,10 ευρώ (70,10 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 44ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.895,98 ευρώ [2.045,01 ευρώ (185,91 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.850,97 (168,27 κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 46ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.226,53 ευρώ [2.312,09 ευρώ (210,19 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.914,44 ευρώ (174,04 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στον 47ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.003,43 ευρώ [1.180,74 ευρώ (107,34 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 822,69 ευρώ (74,79 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)], στην 48η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ [2.627,79 ευρώ (238,89 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 1.989,57 ευρώ (180,87 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)] και στον 49ο ενάγοντα συνολικό ποσό 6.501,22 ευρώ [3.746,05 ευρώ (340,55 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4051/2012 X 11 μήνες) + 2.755,17 ευρώ (250,47 ευρώ κρατήσεις βάσει του ν. 4093/2012 X 11 μήνες)]. Ο προβαλλόμενος, εξάλλου, από το εναγόμενο ισχυρισμός περί συμψηφισμού με την επιδικαστέα αποζημίωση των ποσών, που φέρεται να έλαβαν οι ενάγοντες τον 12ο/2017 ως διαφορά ποσών που παρακρατήθηκαν υπέρ υγειονομικής περίθαλψης από την κύρια σύνταξή τους για τη χρονική περίοδο από 6ο/2015 έως 6ο/2016, είναι απορριπτέος ως αναπόδεικτος, διότι ουδέν σχετικό έγγραφο αποδεικτικό στοιχείο (όπως αντίγραφο ενημερωτικού σημειώματος συντάξεων για τον μήνα Δεκέμβριο του έτους 2017) προσκομίζεται από το εναγόμενο. Τέλος, τα ως άνω ποσά πρέπει να καταβληθούν στους ενάγοντες, νομιμοτόκως, με επιτόκιο 6%, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 21 του Κώδικα Νόμων Περί Δικών του Δημοσίου (κ.δ. της 26-6/10-7-1944, Α' 139), εφαρμοζόμενη εν προκειμένω αναλόγως [άρθρα 19 παρ. 1 του α.ν. 1846/1951 (Α' 179), 5 του ν. 3210/1955 (Α' 305) και 21 παρ. 9 του ν. 1902/1990 (Α' 138), πρβλ. ΣτΕ 2534/2017, 4096/2015, 2505/2014], από την επίδοση της αγωγής στο εναγόμενο, ήτοι από 23-12-2016 έως τις 30-4-2019 και με το προβλεπόμενο στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019 (Α' 65/24-4-2019) επιτόκιο, για το χρονικό διάστημα από 1-5-2019 μέχρι την εξόφληση, το ύψος του οποίου ισούται προς το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), που ισχύει στις 22-12-2016 (οπότε και ασκήθηκε η αγωγή), πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως.

13. Επειδή, κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως προς τους παραδεκτώς ασκούντες το ένδικο βοήθημα ενάγοντες και να αναγνωριστεί η υποχρέωση του εναγόμενου να τους καταβάλει, νομιμοτόκως, τα ειδικότερα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας ποσά, κατά την εξόφληση δε θα πρέπει να αφαιρεθούν τα τυχόν καταβληθέντα κατά τις διατάξεις του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/35005/1528/2020 Κ.Υ.Α. για το χρονικό διάστημα από 11-6-2015 έως 12-5-2016 ποσά. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα πρέπει να συμψηφιστούν μεταξύ των διαδίκων, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας αυτών (άρθρο 275 παρ. 1, εδάφιο τρίτο, του Κ.Δ.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την αγωγή.

- Αναγνωρίζει την υποχρέωση του εναγομένου να καταβάλει στον 1ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ, στην 2η ενάγουσα συνολικό ποσό 3.764,09 ευρώ, στην 5η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.871,11 ευρώ, στον 6ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.000,24 ευρώ], στην 7η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.774,74 ευρώ, στον 8ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.024,89 ευρώ, στον 10ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.947,47 ευρώ, στον 14ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ, στον 15ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.533,08 ευρώ, στον 17ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.550,14 ευρώ, στον 20ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.906,44 ευρώ, στην 21η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.389,97 ευρώ, στην 22η ενάγουσα ποσό 660,55 ευρώ, στον 23ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.907,74 ευρώ [1.246,63 ευρώ, στον 24ο ενάγοντα συνολικό ποσό 7.308,29 ευρώ, στην 25η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.768,58 ευρώ, στην 26η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.042 ευρώ, στον 27ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.234,10 ευρώ, στην 28η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.233,98 ευρώ, στην 29η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.011,48 ευρώ, στον 30ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ, στην 33η ενάγουσα συνολικό ποσό 3.571,70 ευρώ, στον 34ο ενάγοντα συνολικό ποσό 1.263,24 ευρώ, στον 35ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.567,08 ευρώ, στην 36η ενάγουσα συνολικό ποσό 1.325,72 ευρώ, στον 37ο ενάγοντα συνολικό ποσό 1.097,03 ευρώ, στον 38ο ενάγοντα συνολικό ποσό 5.339,62 ευρώ, στην 39η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.843,52 ευρώ, στην 40η ενάγουσα συνολικό ποσό 312,07 ευρώ, στην 42η ενάγουσα συνολικό ποσό 2.119,37 ευρώ, στον 43ο ενάγοντα συνολικό ποσό 1.517,34 ευρώ, στον 44ο ενάγοντα συνολικό ποσό 3.895,98 ευρώ, στον 46ο ενάγοντα συνολικό ποσό 4.226,53 ευρώ, στον 47ο ενάγοντα συνολικό ποσό 2.003,43 ευρώ, στην 48η ενάγουσα συνολικό ποσό 4.617,36 ευρώ και στον 49ο ενάγοντα συνολικό ποσό 6.501,22 ευρώ, που αφορούν στην παράνομη περικοπή στην σύνταξή τους για το χρονικό διάστημα από 1-7-2015 έως 12-5-2016. Τα ποσά δε αυτά πρέπει να καταβληθούν στους ενάγοντες νομιμοτόκως, με επιτόκιο 6%, από την επίδοση της αγωγής στο εναγόμενο ν.π.δ.δ. στις 23-12-2016 έως τις 30-4-2019 και για το χρονικό διάστημα από 1-5-2019 μέχρι την εξόφληση με το προβλεπόμενο στο άρθρο 45 του ν. 4607/2019 επιτόκιο, το ύψος του οποίου ισούται προς το επιτόκιο των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (MRO), που ίσχυε στις 22-12-2016, πλέον τριών (3,00) εκατοστιαίων μονάδων ετησίως, κατά την εξόφληση δε θα πρέπει να αφαιρεθούν τα τυχόν καταβληθέντα κατά τις διατάξεις του άρθρου 114 του ν. 4714/2020 και της Φ.11321/35005/1528/2020 Κ.Υ.Α. για το χρονικό διάστημα από 11-6-2015 έως 12-5-2016 ποσά.

- Συμψηφίζει τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων.

Η απόφαση δημοσιεύτηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 31-1-2022.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ